

อ่านบทความเรื่อง “ยาในบ้าน” แล้วตอบคำถามข้อ 8-18

เมื่อคุณตาคุณยายยังเล็กๆ อยู่ดำมีใครในบ้านเป็นแผลหรือฝีเล็กๆ น้อยๆ ก็จัดการรักษาใส่ยาเอง ถ้ายุ่งก็ดื่มน้อยก็เอาปูนในเขี่ยนหมากแต้มๆ เสียหน่อยก็หายแล้ว ถ้าเป็นแผลที่สมควรใส่ยาใส่ แต่บางครั้งก็ต้องปิดแผลเพื่อไม่ให้แมลงวันตอมหรือความสกปรกเข้าบาดแผลได้ คุณแม่ของคุณต้ามักเอาเศษผ้าที่เป็นสีขาว เอามาตัดกลมขนาดต่างๆ เก็บใส่กล่องไว้ปิดแผล เด็กบางคนเป็นแผลปุระก็ปิดผ้ากลมๆ นี้เต็มไปหมด แลดูน่าขัน

จี๊ซิ่งแปลานี้ไม่เหนียวนัก หลุดง่ายถ้าไปวิ่งเล่นมา บางทีผ้าปิดแผลก็เลื่อนไปไม่อยู่ถูกที่เวลาตื่นนอนมักหลุดออกหมด ตอนเช้าจึงต้องปิดแผลกันใหม่ เวลาเก็บที่นอนเจอผ้าปิดแผลหลุดอยู่ที่นั่นเคลื่อนไป ครั้งหนึ่งคุณตาเป็นแผลหลายแห่ง น้องคนเล็กเห็นว่าการติดผ้าปิดแผลนี้มันช่างโก้เสียเต็มประดา ร้องจะเอาบ้าง คุณแม่ก็จำต้องคิดให้บ้างจะได้ไม่น้อยหน้ากัน ให้ติดที่นี้แล้วก็เปลี่ยนใจย้ายแผลอยู่รำไป ตามแต่ใจคิดจะเป็นแผลตรงไหนแกะมาติดให้ใหม่ พอวิ่งเล่นผ้าปิดแผลหลุดหายไปก็ร้องไห้ ต้องวิ่งมาให้แม่ติดใหม่ให้อีก

คุณตาเป็นฝี คุณแม่ก็เอาเม็ดค้อยติ่งมาแช่น้ำแล้วให้พอกฝีไว้ เพื่อคุณหนอง น้องคนเล็กก็ร้องจะเอาบ้าง ก็พอกเม็ดค้อยติ่งให้อีกเพื่อไม่ให้ไม่น้อยหน้ากัน เม็ดค้อยติ่งนี้คนละอย่างกับเม็ดค้อยติ่งที่ขึ้นตามสนามหรือตามข้างทางเดินที่ออกดอกสีฟ้าๆ อมม่วง แด่คล้ายๆ กัน ดอกเล็กกว่าฝักก็เล็กกว่าด้วย พอกเม็ดค้อยติ่งแล้วไปวิ่งเล่น เม็ดค้อยติ่งหลุดหาย พอฝนตกเม็ดค้อยติ่งก็ขึ้นออกดอกสีฟ้าเล็กๆ สดตอนที่เดียว เลยรู้ว่าทำไมเม็ดค้อยติ่งหล่นอยู่ที่นี้เอง เวลานอนเม็ดค้อยติ่งก็หลุดติดที่นอนอีกตามเคย

เมื่อฝีสุกอมแล้วคุณแม่ก็มาบีบฝีให้หัวหลุดออกมาจะได้หายปวด คุณตาร้องไห้เสียงลั่นบ้าน เพราะกลัวเจ็บ แล้วน้องคนเล็กก็มาช่วยร้องให้อีกแรงหนึ่งด้วย แต่รายนี้ร้องเพราะกลัวหนองและเลือดไหลจากฝีของคุณตา เมื่อฝีแตกแล้วก็หายปวดนอนหลับสบาย ถ้าเป็นฝีที่หัว เมื่อฝีแตก แล้วคุณแม่กลัวว่าจะเป็นแผลเป็น ผมไม่ขึ้น ก็ต้องจัดแจงไปตัดว่านหางจระเข้มาใบหนึ่ง แล้วเอามาทาวนๆ ที่รอยแผลให้ยางเหนียวๆ เย็นๆ ออกมา ทาอยู่นานหลายวันผมก็ขึ้นมาตามเดิมคุณแม่บอกว่าโตเป็นหนุ่มแล้วจะได้ไม่น่าเกลียด จะรักษาตอนโตก็ได้ผล ต้องรีบรักษาเสียแต่ต้นมือ

สารคดี “ยาในบ้าน” เมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก

ทิพย์วาทินี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

8. ในสมัยก่อนใช้อะไรเป็นยารักษาแผลยุ้งกัด?

ก. จี๊ซิ่ง

ข. ปูน

ค. ว่านหางจระเข้

ง. ใบพลู

9. เรื่องที่อ่านนี้กล่าวถึงอะไรเป็นสำคัญ?
- ก. การดำเนินชีวิตของคนสมัยก่อน
ข. ชีวิตของคุณตาคุณยาย
ค. ยารักษาโรค
ง. วิธีการหาผู้ป่วย
10. ในเรื่องนี้ใครเป็นผู้มีความรู้เรื่องยามากที่สุด?
- ก. แม่
ข. พ่อ
ค. ตา
ง. ยาย
11. การที่น้องคนเล็กร้องจะให้ใช้ผ้าติดแผลให้แสดงว่าต้องการอะไร?
- ก. อยากให้แม่สนใจ
ข. ชอบเอาอย่าง
ค. เป็นเด็กเก่ง
ง. ปวดแผล
12. จากเรื่องที่อ่าน แสดงให้เห็นว่าแม่เป็นคนอย่างไร?
- ก. มีความรู้มาก
ข. ขยัน
ค. ชอบบังคับคนอื่น
ง. เอาใจใส่ต่อหน้าที่
13. แม่มีอาชีพอะไร?
- ก. พยาบาล
ข. ช่างตัดเย็บ
ค. หมอ
ง. แม่บ้าน
14. สมุนไพรในข้อใดที่ใช้รักษาฝี?
- ก. ว่านหางจระเข้
ข. กาบพลับพลึง
ค. เม็ดต้อยติ่ง
ง. ขมิ้น
15. สมุนไพรในข้อใดที่ใช้รักษาแผลไม่ให้เป็นแผลเป็น?
- ก. ใบพลู
ข. ว่านหางจระเข้
ค. ไพล
ง. ขมิ้น
16. คุณตาแสดงอาการอย่างไรเมื่อหัวฝีหลุด?
- ก. ร้องไห้
ข. ตะโกนร้องเอะอะ
ค. เป็นลม
ง. นิ่งเฉย
17. คนในสมัยก่อนเชื่อว่าหากฝีขึ้นที่หัวจะเกิดผลอย่างไร?
- ก. ผมหงอกเร็ว
ข. ผมนไม่ขึ้น
ค. ผมนีรั้งแกล
ง. ผมนแตกปลาย
18. “จะรักษาตอน โดก็ไม่ได้ผลต้องรีบรักษาเสียแต่ต้นมือ” คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด?
- ก. ตั้งแต่อายุน้อย
ข. ตอน โดเป็นหนุ่ม
ค. ตั้งแต่ยังเช้ำอยู่
ง. ตอน โคนผมเตรียมบวช

นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19-21

การปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือหลักว่า ประชาชนเท่านั้นที่มีสิทธิที่จะปกครองตนเอง ผู้อื่นไม่มีสิทธิไม่ ดังนั้น ประชาชนจึงต้องปกครองตนเอง โดยการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรที่ดีเข้าไปในสภา การเลือกตั้งจะเป็นเรื่องวัดอย่างที่ว่าประชาชนมีความสามารถที่จะปกครองที่จะปกครองตนเองได้ดีเพียงไร โดยวิเคราะห์จากคุณสมบัติความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริตของผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง และด้วยการเลือกตั้งนี้เอง จะชี้ให้เห็นว่าระบบประชาธิปไตยประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

19. ข้อความนี้ต้องการเน้นความสำคัญของเรื่องใด

ก. รัฐสภา	ข. ผู้แทนราษฎร
ค. การเลือกตั้ง	ง. หลักประชาธิปไตย

20. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของระบบประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับอะไร

ก. รัฐบาล	ข. การเลือกตั้ง
ค. การปกครอง	ง. ผู้แทนราษฎร

21. ข้อใดคือหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

ก. การปกครองตนเอง	ข. การมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ค. การที่ทุกคนมีสิทธิตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย	ง. การมีผู้แทนราษฎรที่ดีมีความซื่อสัตย์

นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22-25

คนที่พูดความจริง คือ เขาสังขรณ์เป็นที่ตั้ง ปราศจากความครั้นคร้ามต่างๆจึงมีความสุข แต่คนที่พูดคำเท็จนั้น เปรียบประดุจยืนอยู่บนปลายดอกหรือหลาว ต้องระวังตัวกลัวพลีชีพล้าอยู่เสมอ คนเองคิดว่าตนปิดความไว้มิด แต่ความรู้สึกล้นกลับทำตนเองให้รู้ว ใจความสว่างเป็นพิรุณแก่ผู้อื่น

22. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

ก. วิธีการพูด	ข. ผลของการพูด
ค. ลักษณะของการพูด	ง. ความสำคัญของการพูด

23. “ไขความสว่างเป็นพิรุณแก่ตาผู้อื่น” ควรใช้ประโยคใดแทนจึงจะทำให้เข้าใจง่าย
- ทำอันตรายผู้อื่นด้วยแสงสว่าง
  - แสดงความไม่ดีของผู้อื่นให้เห็น
  - เปิดเผยความคิดให้ผู้อื่นได้เห็น
  - ใช้ความสว่างส่องให้ผู้อื่นเห็นความผิดของตนเอง
24. ข้อความที่อ่านนี้สอดคล้องกับสำนวนใด
- พูดไปสองไพเบี้ย
  - พูดดีเป็นศรีแก่ตัว
  - พูดมากก็มากความ
  - พูดเพราะเสนาะหู
25. นักเรียนคิดว่า การพูดอย่างไร จึงจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด
- พูดความจริงเพราะจิตใจจะได้สบาย
  - พูดความจริงเพราะคนจะได้รัก
  - พูดเท็จเพราะเพื่อนจะได้ไม่รู้จักความลับ
  - พูดเท็จบ้างพูดจริงบ้างตามโอกาสเพราะเพื่อนส่วนใหญ่ไม่มีใครพูดความจริงทั้งหมด

นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26-30

อธิบดีกรมอนามัยกล่าวว่า ปัจจุบันยังมีเด็กเป็นโรคขาดอาหารถึงร้อยละ 20 จากการสำรวจพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 7 แสน 4 หมื่นคน ไม่มีอาหารกลางวันรับประทาน นับเป็นเรื่องน่าห่วงเพราะมีผลกระทบต่อสุขภาพและการเรียน การรับประทานอาหารที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ ดีมีนม และออกกำลังกายเป็นประจำ จะทำให้เด็กมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ ปัญญาดี รูปร่างก็จะสูงใหญ่ขึ้นด้วย

26. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด
- อาหารกับการรับประทาน
  - อาหารที่ปลอดภัยต่อร่างกาย
  - เด็กกับการรับประทานอาหาร
  - อาหารกับความสมบูรณ์ของร่างกาย

27. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. เสนอแนะ

ข. ชักชวน

ค. ขอร้อง

ง. ชี้แจง

28. สิ่งที่ต้องการให้ผู้อ่านปฏิบัติคืออะไร

ก. กินอาหารทุกวัน

ข. กินอาหารที่มีประโยชน์

ค. กินอาหารที่มีราคาแพง

ง. กินอาหารตามใจชอบ

29. การขาดสารอาหารมีผลกระทบต่อสิ่งใดเป็นสำคัญ

ก. สุขภาพ

ข. การเรียน

ค. การทำงาน

ง. การประกอบอาชีพ

นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 31-33

กรรมวิธีหยอดเงินให้เต็มกระป๋องออมสินนั้น ทำได้หลายประการที่ง่ายที่สุด คือ เอาธนบัตรไปแลกเหรียญมาหยอด ซึ่งจะเต็มกระป๋องได้เร็วมาก แต่การกระทำเช่นนี้ ผิดวัตถุประสงค์ของผู้คิดทำกระป๋องออมสินขึ้นมา ทั้งเหมือนถูกตัวเอง เพราะเงินที่ได้เต็มกระป๋องขึ้นมานั้น ไม่ได้ให้คุณค่าใดๆ แก่ชีวิต

31. ที่กล่าวว่า “ทำเช่นนี้ผิดวัตถุประสงค์ของผู้คิดกระป๋องออมสินขึ้นมา” หมายถึงอย่างไร

ก. การถูกตัวเอง

ข. การหยอดเงินให้เต็มกระป๋อง

ค. ใช้กรรมวิธีหยอดเงินแบบง่ายๆ

ง. เอาธนบัตรไปแลกเหรียญมาหยอด

32. การถูกตัวเอง หมายถึงอย่างไร

ก. ว่าร้ายตัวเอง

ข. ให้โทษตัวเอง

ค. ตีตนนินดาตัวเอง

ง. ดูหมิ่นตัวเอง

33. เรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

ก. ออมทรัพย์คือชีวิต

ข. ออมไว้ไม่ขัดสน

ค. หนี้หนี้ต้องรู้จักออม

ง. ออมทรัพย์สร้างอนาคต

นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 34-36

ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์รายงานจากประเทศญี่ปุ่นว่า “มีบรรดาพ่อค้าไทย เห็นแก่ได้ไปกว้านซื้อ ถังแก๊สหมกอายุที่ญี่ปุ่นเตรียมทำลาย มาดัดแปลงทาสีซ่อมให้เป็นของใหม่ ถึงแก๊สเหล่านี้เคยก่อให้เกิด อุบัติเหตุ ทำให้คนไทยเสียชีวิตและทรัพย์สินมาแล้วเป็นจำนวนมาก

34. อ่านข่าวนี้แล้วควรทำอย่างไร

ก. เลิกใช้ถังแก๊ส	ข. ใช้ถังแก๊สที่ไม่ทาสีใหม่
ค. ใช้ถังแก๊สที่มีราคาแพง	ง. ใช้ถังแก๊สจากร้านที่เชื่อถือได้

35. นักเรียนคิดว่าพ่อค้าในข่าวขาดคุณธรรมข้อใด

ก. ความซื่อสัตย์	ข. ความยุติธรรม
ค. ความรับผิดชอบ	ง. ความเมตตากรุณา

36. ข่าวดังกล่าวเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด

ก. เชื่อได้เพราะเป็นข่าวจากหนังสือพิมพ์
ข. เชื่อถือได้เพราะผู้สื่อข่าวได้พบด้วยตนเอง
ค. เชื่อถือไม่ได้เพราะไม่มีผู้ยืนยัน
ง. เชื่อถือไม่ได้เพราะข่าวจากหนังสือพิมพ์มักเป็นเท็จ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่าน เรื่อง นกกระสาคอขาว แล้วตอบคำถาม ข้อ 37-40

เรื่อง นกกระสาคอขาว

นกกระสาคอขาว (Woolly – necked Stork / Ciconai episcopus) เป็นนกเดินท่องน้ำขนาดใหญ่ จัดอยู่ในวงศ์นกกระสา (Ciconiidae) ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 19 ชนิดทั่วโลก พบในประเทศไทย 10 ชนิด

นกกระสาคอขาวพบกระจายพันธุ์ทั้งอยู่ในทวีปแอฟริกาและเอเชีย แบ่งออกเป็น 3 ชนิดย่อย คือ C.e.microscelis พบในแถบ โชนร้อนของแอฟริกา C.e.episcopus พบในปากีสถาน อินเดีย เรื่อยมาจนถึง อินโดจีน มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ รวมทั้งประเทศไทย และ C.e.neglecta พบอาศัยอยู่เฉพาะบนเกาะชวาและ เกาะซุนดรา

นกกระสาคอขาวเป็นนกขนาดใหญ่ ขนปกคลุมลำตัวส่วนใหญ่มีสีน้ำตาลเหลืองปนน้ำเงินและม่วง เว้นแต่บริเวณหัว คอ ออกช่วงบนและโคนหางด้านล่างมีสีขาวปลอด คอขนข้างนุ่มฟูเป็นปุยสะดุดตา กระหม่อมมีสีน้ำตาล ปากยาวแหลมขนาดใหญ่สีน้ำตาล ขาสีส้ม ตัวผู้และตัวเมียมีลักษณะคล้ายกัน ส่วนนกวัยอ่อนขนบริเวณที่เป็นสีน้ำตาลจะมีสีน้ำตาลที่มุก

นกระสาออกยาวอาศัยอยู่ตามแหล่งน้ำที่ราบต่ำ อาทิ ริมแม่น้ำ ทะเลสาบ หนองบึง ที่ลุ่มน้ำท่วมขัง ป่าพรุ บางพื้นที่อาจพบได้ตามทุ่งหญ้าโล่งๆหรือพื้นที่เกษตรกรรม แต่ส่วนใหญ่มักพบตามบึงน้ำในป่าโปร่ง มักพบหากินตามลำพังโดยเดินช้าๆ เมื่อพบเหยื่อที่จะหยุดใช้ปากจิ้มจิกกิน อาหารส่วนใหญ่ ได้แก่ ปลา ปู และสัตว์เล็กที่อาศัยอยู่ในน้ำ กบ คางคก งู กิ้งก่า ไปจนถึงแมลงขนาดใหญ่

ฤดูผสมพันธุ์ของนกระสาออกยาวเริ่มในราวเดือนกรกฎาคม-กันยายน นกทั้งสองเพศจะช่วยกันทำรังอยู่บนต้นไม้ใหญ่สูงราว 20 – 30 เมตร โดยนำกิ่ง ไม้มาวางซ้อนกันจนมีรังขนาดใหญ่กว้าง 1 เมตร หนา 30 เซนติเมตร แล้วใช้ใบไม้และหญ้ารองพื้นอีกทีหนึ่ง หลังจากนั้นจึงวางไข่ ครั้งละ 2-4 ฟองใช้เวลากกไข่ 30-31 วัน ลูกนกมีขนสีเทาและคอสีเนื้อ จากการศึกษาในกรงเลี้ยงพบว่านกระสาออกยาวมีอายุยืนยาวมากกว่า 30 ปี

สำหรับประเทศไทยนกระสาออกยาวเป็นนกประจำถิ่น แม้อินอดีตเคยพบได้ทุกภาค แต่มีจำนวนน้อย ปัจจุบันลดจำนวนลงไปมากและกำลังจะสูญพันธุ์ไปจากประเทศไทย มีรายงานยืนยันการพบที่แน่นอนเพียงสองแห่ง คือ ที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี และที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน จังหวัดฉะเชิงเทรา สาเหตุที่ทำให้ นกระสาออกยาวใกล้สูญพันธุ์ก็คือ แหล่งน้ำในที่ราบต่ำและตามป่าโปร่งในประเทศไทย ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยและขยายพันธุ์ ถูกบุกรุกทำลายเพื่อพัฒนาเป็นชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรม การล่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ นกระสาออกยาวอย่างนกระสาออกยาวใกล้สูญพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็นการล่าเพื่อนำมาเป็นอาหาร หรือการล่าเพื่อนำลูกนกไปขายเป็นสินค้า

สารคดี ประเทศไทย สัตว์ใกล้สูญพันธุ์

รุ่งโรจน์ อุกมมงคล

37. นกระสาออกยาวมีลักษณะตามข้อใด

ก. ปากสั้นแหลมใหญ่สีดำ	ข. ลำตัวส่วนใหญ่สีดำเหลืองน้ำเงินม่วง
ค. กระหม่อมสีแดง	ง. ขาสีม่วง

38. นกระสาออกยาวผสมพันธุ์ในดินอะไรว

ก. เดือนกรกฎาคม – กันยายน	ข. เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม
ค. เดือนกันยายน – ธันวาคม	ง. เดือนกันยายน - พฤศจิกายน

39. นกระสาออกยาวทั้งตัวผู้และตัวเมียมีลักษณะคล้ายกันตามข้อใด

ก. ขาสั้นสีส้ม	ข. ปากยาวแหลมขนาดใหญ่สีดำ
ค. ขนาดลำตัวใหญ่สีเทา	ง. ตัวโตบินที่สูงไม่ได้

40. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ นกระสาออกยาวใกล้สูญพันธุ์คืออะไร

ก. ขาดแหล่งน้ำและป่าโปร่ง	ข. ถูกบุกรุกทำลาย
ค. การล่านำมาเป็นอาหาร	ง. ช่วยกันจับมาเลี้ยง

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ข.	21. ก
2. ง.	22. ข
3. ค	23. ง
4. ก	24. ข
5. ง	25. ก
6. ค	26. ค
7. ง	27. ก
8. ข	28. ข
9. ค	29. ก
10. ก	30. ค
11. ข	31. ง
12. ก	32. ง
13. ง	33. ข
14. ค	34. ก
15. ข	35. ค
16. ก	36. ค
17. ค	37. ค
18. ก	38. ก
19. ง	39. ข
20. ข	40. ค

แบบทดสอบระหว่างเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านวิเคราะห์เรื่องสั้น
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

*****

คำชี้แจง   **อ่านเรื่องสั้นที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม**

เรื่องบ้าง

โดย : Mr ruk

คำเตือน เรื่องนี้เป็นเรื่องบ้าง ผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย ผิดในทุกอย่างที่ควรจะมี ไม่เหมาะสม
 ทั้งบุคคล เวลา โอกาส สถานที่ ไม่มีอะไรที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง ไม่มีอะไรที่ควรเก็บเอาไป
 คิด เป็นเพียงเรื่องบ้างเท่านั้น

" เราจะลืมทุกเรื่องที่เกิดขึ้นนะคะ "

" ทุกเรื่องที่รัก เรื่องบ้างทุกเรื่อง "

ผมตื่นขึ้น ผมคิดว่านี่น่าจะเป็นเวลาเช้า ไซ่ อย่างน้อยผมก็คิดเช่นนั้น นั่นคือ ผู้หญิง กับ ผู้ชาย คู่หนึ่ง
 พวกเขา นั่งอยู่ข้างๆเตียง ข้างๆผม ผมรู้สึกคุ้นหน้าพวกเขา มากทีเดียว

" อรุณสวัสดิ์จ๊ะ " ฝ่ายหญิงพูดกับผมก่อน ผมได้แต่พยักหน้ารับ เพียงเท่านั้นเธอก็รวบตัวผมไว้ในอ้อม
 แขน มันอ่อนโยนนะ อบอุ่นมาก แม้ว่าผมจะรู้ว่าเธอเป็นใคร ผมก็เริ่มรู้สึกชอบเธอขึ้นมา เสีย
 แล้ว

" หมคห้วงเสียวี่ ริน " เขาพูด พลังส่งยิ้มน้อยๆที่มุมปากมาให้ ผมรู้สึกว่าเขาอ่อน โยนนะ แต่เขาทำให้
 คนที่กอดผมอยู่ร้องไห้ น้ำตาของเธอหยดลงบนหัวผมด้วยละ ฝ่ายชายพยายามจะเข้ามาโอบผมบ้าง แต่
 ผมก็ผลัดตัวออกทันที มันแปลกนี่นา พวกเขาเป็นใคร ผมยังไม่รู้เลย

" มีอะไรรู้สึก หรือว่ายัง โกรธพ่อกับแม่อยู่ " เสียงของเธอเศร้าจัง ผมไม่ชอบเลย

" อะ....." ดูเหมือนเสียงผมจะค่อยๆปลั่งออกมาได้ " ใคร...ใครคือ..ลูกของพวกคุณ ผมจันนี่ "

แล้ว...ผมล่ะเป็นใคร

" ริน เอ้า รีบๆกินเช้า " คุณพ่อพูดกับผมตามปกติ นี่ฟังจะหกโมงครึ่งเท่านั้นเอง ไม่ต้องรีบหรอกน่า

" วันนี้คุณแม่กลับคิดกรี๊ด " คุณแม่ที่นั่งอยู่เก้าอี้ตรงกันข้ามส่งยิ้มน่ารัก เป็นอันว่าใช่ละ

" พ่อมีประชุมเหมือนกัน แม่กับรินนอนกันไปก่อนได้เลยนะ พ่อจะเอาบุญเจสสำรองไปด้วย จะได้ไม่ต้องลุกมาเปิดประตู "

" ฉันจะต้องอยู่คนเดียวถึงที่ห่มครับ "

" แม่จะกลับสัก 2 ห่มเองจ้ะ พ่อสอนเสร็จจะรีบกลับเลยนะ อยากรานอะไรมั้ยริน "

" ไม่ครับ ...." แล้วคุณพ่อก็มาส่งผมที่โรงเรียนตามปกติ ก่อนที่จะไปส่งคุณแม่ที่โรงเรียนและไปทำงานที่บริษัทต่อ ครอบครัวเราเป็นครอบครัวเล็กๆครับ พ่อ แม่ ลูก คุณเหมือนผมจะเป็นลูกของพวกเขาทำจริงๆ ละนะ มีรูปครอบครัวตั้งแต่ผมเกิดจนถึงประถม 6 ในปัจจุบัน แต่ผมเกิดอุบัติเหตุเลยความจำเสื่อม เรื่องมันก็มีเท่านี้แหละ เพิ่งเกิดมา 10 ปีเองนี่นา จะมีเรื่องอะไรให้จำนักหนา

" ริน ทำการบ้านเลขเสร็จรึยัง " มีนา ถามผม เธอเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของผมตอนนี้ ให้ผมย้าย

โรงเรียน .....คุณแม่บอก จะได้เริ่มต้นใหม่ .....คุณพ่อ เห็นด้วย

" ถ้าแค่เสร็จนะ "

" ขอลอกหน่อยน่า "

" ถ้าไม่กลัวผิคนะ " มีนาเอาการบ้านผมไปลอก และรู้สึกว่าจะต่อไปอีกหลายคน การเป็นต้นฉบับ การบ้านนี้ จะว่าภูมิใจก็ไม่ใช่ น่ารำคาญก็ไม่เชิง .....แต่มันก็ผิคนะ 3 ใน 4 ละนะ ก็บอกแล้วว่ามันแค่เสร็จ เพราะทุกคนผิเหมือนกัน ครูก็รู้ละสิ.....โดนตีตามระเบียบ

" เธอนี่แย่จริงๆ ทำไมมันผิคนะนี่ละ " มีนาดู

" ใช่ ถ้านายทำถูกหมดครูก็ไม่รู้แล้ว " วีระ เอาอีกคน

" ดันโง่ลอกเองทำไม เตือนแล้วนะ " ผมขยับก็เลยได้กลับไปข้าง ....ผลก็คือพวกนั้นงอนไปตามระเบียบ จะเอาอะไรกันมากมายรำคาญจัง ถึงชั่วโมงโปรดแล้ว ชั่วโมงนี้ก็มีกำบ้านนะ แต่ลอกไม่ได้

" วรินทร์ "

" ครับ "

" คราวที่แล้วมีเชอกับ วีระ ที่เลือกหัวข้อสุนทรพจน์ต่างจากคนอื่น ครูจะให้เธอพูดก่อนนะ พร้อมรียัง "

" ครับ " ผมเดินออกไปยืนหน้าห้อง ใจเต้นตึกตัก มันน่าตื่นเต้นนะ แต่สนุก ตอนที่เปล่งเสียงและบอกหัวข้อนี้ยอดเยี่ยมที่สุดเลย

" ผมจะมากล่าวสุนทรพจน์ในหัวข้อ " ทำไมคนถึงอยากเป็นนายกรัฐมนตรี " ครับ "

ผมรู้แน่ๆว่าทุกคนตกใจกับสิ่งที่ผมพูด ไม่เห็นน่าตกใจเลย ความจริงทั้งนั้น ก็แค่ปากพาไป

ผมได้ยืมรูปประจำชั้นห้อง2 ที่เดินผ่านมาพบกับครูสมศรี เธอบอกว่าผมเก่ง เพิ่งอายุเท่านี้แต่พูดได้ขนาดนี้ ขนาดไหนผมไม่รู้หรอก แต่ผมคิดว่าเรื่องที่วิระพูด ในหัวข้อเดียวกับผมนี้ไร้สาระสิ้นดีเลย มันตรงกับหัวข้อตรงไหน มันน่าสนใจยังไง ไม่มีรสชาติเลย ตาของผมมองเขาอย่างสนใจ แต่ผมกำลังหาอยู่นะ แม้จะรักษามารยาทหาในใจก็เถอะ ผมมั่นใจทีเดียวว่าจะแนนของผมไม่เต็มก็เกือบเต็ม สะใจจริงๆ ตอนที่โลกสุขสันต์จริงๆ บางทีความจำก็ไม่จำเป็นเสมอไปนะ ในสารคดีบอกว่าคนความจำเสื่อมจะมีความเครียดสูงกว่าคนปกติ ผมว่าไม่นะ สบายดี

" สวัสดิ์จ๊ะ หนุ่มน้อย " พี่สาวข้างๆประคองทุกขณะผมเดินออกจากโรงเรียน

" สวัสดิ์ครับ " แน่แน่นอนว่าผมตกทาย จะว่าไปเรียกว่าน้ำดีกว่าแฮะ อายุซัก 25-26 มั้ง

" ทำทางสบายดีแล้วนี่ ไปคุยกันหน่อยมัย "

" ไม่ดีกว่าครับ ผมกำลังรีบ "

" ไม่มีใครคอยเธออยู่ร้านหนังสือหรอกนะ "

น้ำหนักนี้พูดแปลกๆ เธอพูดอะไรนะ

" ใครจะคอยเธออยู่หรือ คุณมีธุระอะไรกันแน่ มาล้อเล่นกับเด็กแบบนี้ พวกหลอกเด็กกรี๊ง " ผมพยายามพูดให้เสียงดังขึ้น คนอื่นๆเริ่มหันมาดูบ้างแล้ว แต่เธอกลับหัวเราะ

" ฉันทันนะไม่ใช่พวกหลอกเด็กแน่ๆ อีกอย่าง...อย่างเธอนี้เขาไม่เรียกว่าเด็กแล้วละ ดูท่าเรื่องที่เธอความจำเสื่อมจะเป็นเรื่องจริงสินะ เด็กหัวแข็งอย่างเธอก็มีคราวเสียท่าเหมือนกัน "

" คนอย่างคุณนี่ท่าจะประสาท ว่างมากสินะครับ ถึงผมจะความจำเสื่อมรีไม่ มันธุระกการอะไรของคุณ

" ผมจูนจริงๆนะ อะไรกันเนี่ย " ดูท่าจะหายไปเฉพาะแต่ความจำ ให้อันก็ดูสะทอนมากกินไปหน่อย นึกว่านิสัยจะเปลี่ยนไปด้วยซะอีก เอาเถอะ ถ้าคนอย่างเธอว่าง่ายก็หมดสนุกนะสิ ว่าแต่...เธอไม่อยากเรียกความจำกลับมาหรือ " เอาละสิ เธอพูดเรื่องที่ผมไม่อยากฟังมากที่สุดซะแล้ว ใครจะไม่อยากรู้ถ้ามีโอกาส แต่นี่เป็นคนแปลกหน้านะ ถ้าหลงเชื่อแล้วถูกจับไปขาย หรือ

เรียกค่าไถ่ ก็ไม่ค่อยคืนักหรอก บ้าจริงๆ

" ซึ้งใจว่าจะเชื่อฉันได้รีเปล่าสินะ เอ็งี่ คุณนี่สิ " เธอหยิบรูปถ่าย 3-4 ใบออกจากกระเป๋าถือยื่นให้ผม.....มันเป็นรูปผม....กับ...ผู้ชาย.....ที่.....ผม.....ไม่.....รู้.....จัก ...นี่ผมไม่รู้จักเขาซะใหม่

" ฉันทันให้ ยังไงเธอก็คงหารูปผู้ชายคนนี้ที่บ้านเธอไม่เจออยู่ดี "

" ทำไมล่ะ ถ้าผมรู้จักเขาก็ต้องมีรูปเขาสี "

" เคยมี ....แต่พอเธอจำอะไรไม่ได้ มันก็คงถูกทำลายไปแล้ว พ่อแม่เธอเขาคงต้องการฝังกลบเรื่องบ้าๆนะสิ "

" คุณรู้ได้ยังไง "

" ก็มันเป็นงานของฉันนะสิ เรื่องซุกซนเรื่องชาวบ้าน ถ้าไม่เชื่อกลับไปค้นที่บ้านสิ คินนี่พ่อแม่เธอกลับ
ดึกไม่ใช่เธออะ แล้วเธอจะเชื่อฉัน แล้วพอสบโอกาสฉันจะมาพบเธออีก วรินทร์ "

ไม่ใช่ว่าผมเชื่อที่เธอพูดทั้งหมดแต่ผมก็หาไม่เจอ ผมหารูปผู้ชายคนนั้นไม่เจอ ไม่มีรูปของเขาที่นี่ ใน
บ้านของผม ไม่เอาว่า เขาอาจเป็นแค่คนแปลกหน้าก็ได้ แต่ นี่เป็นรูปคนละวันนะ ผมจะไปพบคนแปลก
หน้าทุกวันได้ยังไง ทำทางผมสนิทกับเขามาก ผมกำลังขี้มึน กำลังหัวเราะ เขาเองก็ดูอารมณ์ดีเหลือเกิน....
หรือว่าเป็นแค่คนรู้จัก...ใช่...ต้องใช่แน่.....ถ้าเป็นแค่คนรู้จัก ก็ต้องไม่มีรูปถ่าย ผมต้องถามคุณพ่อคุณแม่
ผมต้องเคยพูดถึงเขาให้คุณพ่อคุณแม่ฟังบ้างล่ะน่า

" กลับมาแล้วจ๊ะ ทานข้าวรึยัง " คุณแม่เดินเข้ามาโอบผมไว้ ดูท่าทางท่านจะเหนื่อยมาก ผมจะถามวันนี้คือ
ไหมเนี่ย

" เด็กๆ นอนดึกไม่ดีนะ ทำการบ้านแล้วนอนซะนะ ลูกฟังจะออกจากโรงพยาบาลยังไม่ครบเดือนเลยนะ

" คุณแม่เดือน ผมไม่น่าจะหาเรื่องกวนใจท่านอีก ตอนนี้มีผมก็มีความสุขอยู่พอสมควรแล้ว

" ครับ " ผมรีบขึ้นไปชั้นสอง ปิดประตูห้องนอน และเอารูปพวกนั้นเสียบเข้ากับหนังสือเล่มหนา ผมจะ
ได้ไม่ต้องเห็นมันอีก ช่างมัน ตอนนี้เป็นคนใหม่แล้ว ผมยังมีเวลาอีกเยอะที่จะสร้างความทรงจำ ไม่
ต้องไปรื้อฟื้น ช่างหัวมัน ผมฝันร้ายติดต่อกันหลายคืน คุณพ่อคุณแม่ต่อว่าผม ไม่สิ ท่านโกรธเกรี้ยว
และถึงขนาดลงไม้ลงมือกับผม ผมไม่รู้ว่าผมไปทำอะไรไว้ ไม่รู้ว่าท่านดูผมเรื่องอะไร ทำไมคุณแม่ต้อง
ร้องไห้ขนาดนั้น ก่อนนี้ผมเป็นเด็กไม่ดีเธอ ผม...ในความฝัน

ไม่ได้ร้องไห้ ไม่ได้ว่าคุณพ่อคุณแม่กลับ ราวกับรู้ว่าตัวเองทำผิดอย่างไม่น่าให้อภัยอย่างนั้นละ นี่มัน
อะไรกัน

" พ่อจะไปต่างจังหวัดอาทิตย์นะ มีสัมมนา ลูกต้องเชื่อฟังแม่เขานะ "

" ครับ "

" ช่วงนี้ลูกศิษย์เตรียมตัวเอ็นท์กันอยู่ แม่คงต้องตัวให้ถึงดึก คงกลับถึงบ้านราว 2-3 ทุ่มนะจ๊ะ เรามีมาม่า
กับไข่อยู่ไข่มั้ย "

" ครับ "

" เอาเงินไว้สิ พวกแกที่ตลาด หรือไม่ซื้อเป็นอาหารแช่แข็งจากเซเว่นก็ได้ " คุณพ่อออกความเห็น

" ผมทานมาม่าได้ครับ "

" เอาไว้เถอะน่า " คุณแม่เสริม

" เอานั่นก็ได้ครับ "

พวกท่านทำมาหาเลี้ยงผม ผมพยายามคิดแบบนั้น แต่.....

" คุณรู้ได้ยังไงว่าวันนี้ไม่มีใครมารับผม "

" มันเป็นงาน ไปด้วยกันมั๊ย " คุณน้ำคนเดิมชวนผมขึ้นรถเก๋งสีแดงของแก

" จะไปไหน "

" ร้านหนังสือนั่นไง มันห่างจากที่นี่ 7 ป้ายเชียวนะ "

" 7 ป้าย " หมายความว่าผมไปที่นั่นโดยนั่งรถเมล์ไปถึง 7 ป้ายเพื่อพบคนคนนั้นหรือ ริน นายบ้ารึเปล่า เธอพาผมไปที่ร้านหนังสือในรูปนั่น มันเป็นร้านหนังสือของมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ร้านค่อนข้างกว้างขวาง มีหนังสือน่าอ่านเยอะทีเดียว ...แต่เนี่ยคงไม่ใช่เวลามาเลือกซื้ออะละมั๊ย ราวกับว่าผมเคยมา สมอผมจำไม่ได้แต่ร่างกายดูเหมือนจะยังจำได้ดี ผมเดินเข้าไปที่ชั้นศิลปะ ผมมองไปรอบๆ นี่...ผมกำลังมองหาใครอยู่ มีความรู้สึกวุ่นวายใจเวลานี้ ทุกทีจะมีใครบางคนยืนอยู่ เขานั่นหรือ ทำไมผมต้องมาพบเขาละ เพื่ออะไร ผมกับเขา เราเกี่ยวข้องกับกันยังไง "

" จำได้มั๊ย "

" ใครจะจำได้เร็วขนาดนั้น คุณรู้มั๊ยว่าผมมาที่นี่ทำไม เพื่อพบคนในรูปเล่มนั้นหรือ "

" มากกว่านั้น "

" มากกว่า ...ยังงัยละ "

" เรากำลังจะไปต่อกันนี่ไง .....เข้าไปขึ้นรถกันเถอะ "

.....เดี๋ยวก่อนสิ " รอผมเดี๋ยวนะ " ผมรีบวิ่งไปที่ชั้นหนังสือ จากนั้นก็หยิบหนังสือ เล่มหนึ่งมาคิดเงิน " ศิลปะกับชีวิต " ทำไมผมถึงซื้อหนังสือเล่มนี้ "

" ไม่เจอกันตั้งนานนะ หนู " คุณป้าที่คิดเงินทัก

" ครับ "

" เพื่อนหนูไม่มาด้วยหรือ แปลกจริง อ้อ....พวกเธอไม่มาตั้งเดือนแล้วนี่ ตอนนี้เป็นไงบ้าง "

" เพื่อน..... "

" ลุงใจจะ หนูบอกให้ป้าเรียกเขาว่าเพื่อนแท้ๆ "

" ผม..... " ผมมาอยู่ที่ท่าหน้า ห่างจากที่ลงเรือข้ามฟากพอสมควร มันก็เหมือนกับที่ร้านหนังสือ รู้สึกเหมือนกัน แต่ก็ไร้ประโยชน์ ทำไม....ผมเรียกลูกคนนั้นว่าเพื่อน จันเขาก็ไม่ใช่คนแปลกหน้า แต่เป็นคนที่ผมยอมรับ เขาหายไปไล่เดียวกับที่ผมเข้าโรงพยาบาล

และตอนนี้ก็ไม่ปรากฏตัว ผมไม่เข้าใจเลย ทำไมผมต้องความจำเสื่อมด้วยนะ เรื่องบ้าๆแบบนี้ทำไมต้องมาเกิดขึ้นกับผมด้วย เลวร้ายที่สุด

" พรุ่งนี้เราจะไปที่อื่นอีกนะ " เธอพูดขณะที่พาผมมาส่งที่หน้าบ้าน ผมเดินเข้าบ้าน ทำทางเหมือนชอมบี้ ไร้ชีวิตจิตใจสิ้นดีเลย ความทรงจำที่หายไปเป็นเรื่องสำคัญสินะ นี่ผมเป็นอะไรกันแน่ ผมไปทำอะไรมา ทำไม่ถึงไปอยู่โรงพยาบาล จะว่าไปผมประสบอุบัติเหตุเข้าโรงพยาบาลจริงๆหรือ คุณพ่อคุณแม่ ไม่ได้โกหกผมแน่หรือ ถ้าหากก่อนความจำเสื่อมนี้ผมเป็นแบบนี่อย่างที่น่าคนนั้นพูดจริง ไม่มีทางเลยที่ผมจะเป็นเด็กกว่าง่ายของคุณพ่อคุณแม่

.....ผมไปทำอะไรมา .....ถ้าผมพบเขา ผมจะรู้ทุกเรื่องนี่ ทำไมผมถึงไม่ขอให้ข้าพเจ้าพาผมไปหาละ

" เขาไม่อยู่แล้วละ "

" เขาไปไหนหรือ ....เป็น...เป็นเพราะผมรีเปล่า "

" มีส่วน แต่ครึ่งหนึ่งเขาก็ตัดสติใจเองละนะ "

" บอกผมหน่อยสิ....ผมกับเขาเป็นอะไรกัน ก่อนหน้านี้ผมไปทำอะไรมา มันเลวร้ายมากเลยใช่มั๊ย "

น้ำแกงือบไปแป๊บหนึ่ง

" ....ครูเธอชมเธอให้ฉันฟังใหญ่เลยรู้มั๊ย "

" .....ชม "

" พวกนั้นเข้าใจว่าฉันเป็นญาติเลยชมเธอให้ฟังซะยกใหญ่ พวกเขาวอนาคคเธอไปได้ไกลแน่ ...ซักรู้สึกบาปซะแล้วสิ "

" คุณพูดอะไรนะ "

" บางทีการที่เธอความจำเสื่อมอาจจะเป็นเรื่องดี อนาคคเธอยังอีกตั้งไกล ไม่คิดบ้างรึว่าพอจำทุกอย่างได้แล้ว ชีวิตที่มีความสุข

ความหวังตามประสาเด็กของเธอจะเปลี่ยนไป " พูดอะไรเนี่ย

" อย่าพูดแบบไม่มีความรับผิดชอบแบบนั้นนะ คุณทำให้ผมอยากรู้จักตัวเอง แล้วอยู่ๆก็มาพูดว่าให้ปล่อยไปจั้นระอะ บอกมาสิเรากำลังจะไปไหน ผมไปเองได้ เชิญคุณกลับใจเป็นแม่พระไปคนเดียวเถอะ

" ผมเปิดประตูรถ ก้าวขาออกจากรถ ขณะที่รถรายล้อมด้วยการจราจรที่ติดขัดไปหมด ไฟยังแดงอยู่ ไม่จั้นคงถูกบีบแตรไล่แน่

" เธอจะบ้ารึไง "

" บอกมาสิ "

" ....จั้นรด "

" ไม่ "

" จั้นจะพาเธอไปที่ที่พวกเธอพบกันครั้งสุดท้าย "

เป็นห้องภาพเล็กๆ ที่จะปิดกิจการไปแล้วมั้งเพราะยังขนของออกไปไม่หมดเลย มีภาพที่ถูกผ้าคลุมไว้
สิบกว่าภาพ ผมไม่กล้าเปิดออกดูหรอก กลัวว่าจะรู้สึกคุ้นกับรูปพวกนี้ บรรยากาศที่นี้แปลกเหลือเกิน
วังเวงเกินกว่าที่จะทำให้รู้สึกดี

" รूमี่นี่รอยอะไร "

เธอพูดถึงรอยเปื้อนสีน้ำตาลรอยยาวที่ผนัง ผม.....

" มันเคยเป็นสีแดง แดงไปหมด " ผมพูดอะไรนี่ย

" จำได้ไหม นี่คือ... "

" รอยเลือด..ของผม "

" รอยที่พื้นนี่ล่ะ "

" เลือดของอาจารย์ "ใครคืออาจารย์ ผู้ชายคนนั้นหรือ

" เกิดอะไรขึ้น "

" ผม...ถูก....แทง " ผม...ถูกแทง ใครล่ะ ใครเป็นคนทำ แล้ว...เขาทำเพื่ออะไร ผมมาที่นี่ทำไม ปวดหัว
เหมือนกับจะระเบิดออกเป็นเสี่ยงๆ เสี่ยงฝึเท้า...มีใครอยู่ที่นี้นอกจากพวกเราอีกรี.....พวกเรานี่....
ผมกับ.....

" ผมเล่าให้คุณพ่อคุณแม่ฟังทุกเรื่องตามที่อาจารย์แนะนำ ...ทั้งเรื่องที่ผมแอบพบกับอาจารย์ทุกวันทั้งที่
คุณพ่อห้าม เรื่องที่ผมไปดูอาจารย์ว่าครูรูปที่ทำน้ำ และ...เรื่องที่ทำไมผมถึงไม่กลับบ้านเมื่อ 2 อาทิตย์
ก่อน " นี่ตัวผม

" อานาจ ว่ายัง ใจบ้าง " เสียงของเขา..... นุ่มนวล

ผมถลกแขนเสื้อแล้วขึ้นแขนสองข้างให้อาจารย์ดู น่ากลัว....รอยแดงพาดไปทั่วแขน เจ็บ....ผมเจ็บ

" คุณพ่อใช้ไม้แขวนเสื้อเขี่ยผมจนยับ ไปทั้งตัว "

" ทั้งตัว " น้ำเสียงของอาจารย์สั้น ผมรู้สึกได้

คราวนี้ผมปลดกระดุมเสื้อ ถอดเสื้อออก ใสแล้ว....ผมให้อาจารย์ดูแผ่นหลังของผมที่ละอะไปหมด รอย
แดง ผิวเนื้อที่แตกยับ ตอนที่ผมใช้แอลกอฮอล์ราดเพื่อฆ่าเชื้อเมื่อคืน ผมกัผ้าไว้แน่น ปวดเสบปวด
ร้อน รวากับจะตาย

" ไม่ใช่ความรับผิดชอบของอาจารย์ครับ ช่างมันเถอะ " ผมพูดพลาถดิดกระดุมเสื้อ

" นั่นคือต้นเหตุวรินทร์ ถ้าฉันไปกับเธอ ไม่สิถ้าไม่บอกให้เธอสารภาพ "

" พ่อกับแม่สงสัยตั้งแต่ตอนที่ผมไปโรงพยาบาลคนเดียวแล้วครับ พวกเขาพบยาในห้องผม "

" ..... " ชั่วพริบตาเราคุยกันอย่างหยุดนิ่ง อาจารย์รวบตัวผมไว้ กอดผมแน่น มันไม่อี๊ดอัด ตรงกันข้าม
ผมรู้สึกสบาย....คุณพ่อคุณแม่ไม่เคยกอดผมอย่างนี้นานแล้ว...ตั้งแต่ผมจำความได้.....ไม่สิ.....ผม....

ผมคนที่อยู่ตรงนี้ ผมคนที่กำลังกอดอาจารย์ไว้แน่นคนนี่.....ผมไม่เคยแม้แต่จะคิดให้อาจารย์เป็น...คุณพ่อ" เราไม่ควรจะได้พบกัน ฉันทควรจะมึสติมากกว่านี้ ยัยยังขังใจมากกว่าที่เป็นอยู่ เธอฟังจะ 10 ขวบเท่านั้น ยังเด็กเหลือเกิน " เด็ก....." การที่อาจารย์คิดว่าผมเป็นเด็ก เท่ากับอาจารย์ดูความรู้สึกของผม ผมไม่ได้รักอาจารย์เพราะขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ ไม่ได้ทำเพราะสนุก หรือเพราะเห็นเป็นแพชั่น ผมเลือกเอง ถ้าหากใครจะเห็นว่านี่เป็นนรก ผมก็เลือกที่จะตกนรกเอง

ไม่มีใครสั่งผมได้ ไม่มีใครหน้าไหนจะจูดลากหรือผลักผมตกอเวจีได้หรอก "

ผมไม่ได้ขอกร้องไห้ ไม่ได้ขอขากเอียงอะไร ไม่ได้เจ็บแปลศด้วย...แค่รู้สึกแย่นั้น สายตาที่อาจารย์มองกลับมาที่ผมเศร้าเหลือเกิน ความต่าง 30 ปี มันเลวร้ายเหลือเกิน ไม่มี...ถึงไม่มีมัน ก็ไม่มีพ่อแม่ที่ไหนรับได้ถ้าลูกชายไปรักกับผู้ชายอีกคนได้หรอก ผมมันลูกอกตัญญู...เป็นเด็กเลวจริงๆ...ผมเกลียดตัวเอง " แต่ฉันว่าพ่อพูดถูก นายมันพวกเอาแต่ใจวรินทร์ " อีกคนเดินเข้ามา เด็กหนุ่มอายุราว 17-18 ปี " พี่ " ทำไมพี่ถึงมาอยู่ที่นี้ล่ะ " ลัญญา "

" สวัสดิ์ครับพ่อ " พี่ทักทายอาจารย์ น้ำเสียงต่างกับเมื่อที่ราวฟ้ากับดิน

" ลูกมาทำอะไรที่นี่ "

" ไม่มาผมจะเห็นรีว่า ไอ้เด็กสารเลวคนนี่มันทำอะไร เรียกเรื่องความสนใจได้เก่งนี่ "

" ผมไม่ได้ทำอะไรนะ พี่ " ผม...ไม่ชอบเขาเลย สายตาของเขามองผมราวกับผมเป็นมดปลวก เป็นเศษดินเศษหิน เป็นฝุ่นธุลีไร้ราค่างวด ไม่มีแม้แต่ค่าที่จะกวาดสายตามอง

" ฉันว่านายต้องการยาแก้แค้นเสบอีกขนานใหญ่เลยริน ถ้าฉันเป็นพ่อแม่ นายฉันไม่แค้เมียชายนายด้วยไม้แขวนเสื้อแน่ แต่จะแร่เนื้อ ถลกหนังนายออกมาทีเดียว "

" ..... " ผมไม่เถียงหรอก

" ลูกก็รู้ว่า...เป็นเพราะพ่อ อย่าไปโกรธวรินทร์เลยนะ " ยิ่งอาจารย์พูดก็มีแต่จะยิ่งสร้างความโกรธแค้นเท่านั้น ผมรู้

" ถ้าไม่มีมันทุกอย่างก็ไม่เกิดหอกพ่อ พวกนักข่าวได้ข่าวไปแล้วนี่ ข่าวเฮงซวยคงจะออกมาว่า จิตรกรเอก เล่นสวาทกับเด็ก 10 ขวบแน่ คิดว่าใครจะอยู่ต่อไปในสังคมได้ พ่อ หรือ มัน "

" ลูกพูดเกินไปแล้วนะ " อาจารย์คงเริ่มอารมณ์ไม่ดีนี่

" อาจารย์ ไม่ต้องแก้ตัวให้ผมหรอก "

" วรินทร์ "

" อย่างที่พี่พูดล่ะ แต่...ผมไม่ได้คิดนะ ผมไม่สนหรอกว่าพ่อ แม่ พี่ หรือคนทั้งโลกจะว่ายังไง ทำไมผมต้องทนทรมานกับเรื่องของตัวเองทำด้วยล่ะ ถ้าพี่จะกังวลนะ ก็ไม่ใช่เพราะพี่ห่วงตัวเองหรอก เหมอ พี่กลัวตัวเองจะอยู่ที่นี้ไม่ได้ใช่ไหมล่ะ ถ้าทุกคนรู้ว่าพี่เป็นลูกของจิตรกรเอกในข่าวนั้นนะ "

" แอ... ไอ้เด็กเปรต ถ้าพรุ่งนี้เช้าจะลงอะไรที่หน้าหนึ่งล่ะก็ หนึ่งในนั้นก็รูปศพนายนั่นล่ะ " มีด... ใช้แล้วมดต่อสู้กับพี่ อาจารย์พยายามช่วยแต่ก็สู้แรงพี่ไม่ได้ มีดเดือนที่คันแขนอาจารย์เสียดออกมา ส่วนผม...ถูกมีดเสียบเข้าที่ช่องท้อง ก่อนที่พี่จะดันผมไปติดผนังและใช้ แจกั้นระดับห้องฟาดลงมา.....

" วรินทร์ "

" อาจารย์... "

" เป็นอะไรรีเปล่า อยู่ๆเธอก็สลบไป "

อ้อ...เข้าใจแล้ว

" ผมฝัน.....เรื่อง..เมื่อเดือนก่อน พี่พยายามจะฆ่าผม ผมกลัวที่นี้ เกลียคที่นี่ "

" ฉันทขอโทษ ฉันทไม่นำพาเธอมา ไม่ควรพยายามรื้อฟื้น " เธอกำลังแสดงความสำนึกผิด ผมเกลียดน้ำเสียงแบบนี้

" เด็กคือคือผมเอง ผมสบายใจ ปลอดภัยโปร่ง เป็นความทรงจำที่สำคัญจริงๆ "

" ฉันทหวังว่าเธอจะอภัยให้ฉันท "

" ก็บอกแล้วไงว่าผมผิดเอง "

" ไม่ใช่เรื่องนั้น...ฉันท...เป็นคนทำให้เธอถูกแทง ฉันทบอกเขา "

" เป็นอาชีพของคุณนี่ ผมไม่โทษคุณหรอก ไม่โทษพี่ด้วย พี่มีสิทธิ์ที่จะเกลียดผม ผมพูดเอาแต่ใจตัวเอง ทำอะไรไม่เคยคิดถึงคนอื่น

พ่อกับแม่ มีสิทธิ์ที่จะโกหกผม อาจารย์...อาจารย์เป็นยังไงบ้าง "

" เขาบาดเจ็บไม่มาก พ่อแม่เธอขอรื่องแถมบังคับให้เขาไปที่อื่น "

" ที่ไหนก็ได้ ที่ที่ผมจะไม่มีวันได้พบอาจารย์อีกตลอดกาลสินะ " ผมรู้สึก..ตาผมร้อนขึ้นทั้งสองข้าง และมันก็มีวามมองไม่เห็นหน้าหน้าเขาเลย

คืนนั้นผมกลับไปรื้อห้องอีกครั้ง ช่องลับใต้เตียงของผมยังมีกระปุกยาแก้แค้นเสียบอยู่ มีใบสั่งยาที่คุณหมอสั่ง ทุกอย่างนี้ผมคงซ่อนไว้ในคืนที่ถูกเฉียน ทั้งหมดที่ประธานกรรมการกระทำของผม .....ผมควรจะทำยังไงต่อไป ควรจะใช้ชีวิตยังไงดี ผมจะอยู่ต่อไปโดยที่คร่ำครวญถึงอาจารย์ได้อย่างไร ผมจะทนโกหกคุณพ่อคุณแม่ไปได้ขนาดไหน ผมไม่อยากสูญเสียครอบครัว แต่ก็...ไม่อยากสูญเสียตัวเอง ผมจะอยู่ต่อไปได้อย่างไร

" คราวนี้พ่อต้องไปฮ่องกงนะ จะออกเดินทางอาทิตย์หน้า "

" ฟังกลับมา 2 วันเองนะครับ "

" งานต้องเป็นงานสิ "

" ครับ "

" มีมหาวิทยาลัยติดต่อให้แม่ไปตีเวนทรานซ์นะ ต้องออกค่ายชกอาทิตย์นึงนะ ลูกก็น่าจะไปกับแม่ไม่น่าบอกว่าจะอยู่คนเดียวเลย อยู่ได้ไหม "

" ผมอายุ 16 แล้วครับ แคนี่สบายมาก "

" แต่พ่อก็เสียดายนะ อดกินอาหารของลูกตั้งครึ่งเดือน "

" แม่ก็ช่วย กำลังคิดเมนูเด็ดอะไรอีกล่ะ "

" อาหารอิตาลีครับ เพราะฉะนั้นรีบๆ กลับนะครับ "

ผมชินแล้วละ .....ถ้าหากนักวิชาการเรียกผมว่าเด็กขาดความอบอุ่นก็คงจะใช่ ผมไม่ได้เกลียดพ่อกับแม่แต่คงไม่เรียกว่ารักสุดหัวใจ พวกเขาเองก็ดูเหมือนว่าไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอะไรทั้งๆที่ น่าจะกลัวว่าผมอาจจะทำอะไรแบบนั้นขึ้นมาอีก ผมไม่ใช่ลูกที่คืนกรอก ครูหรือว่าพนักงานบริษัท ปีนี้ผมจะเอนทรานซ์ พวกเขาให้ตัวเลือกผมสองอย่าง ผมจะทำตาม อีก 4 ปี ผมจะบรรลุนิติภาวะแล้วพวกเขาจึงผมได้อีกไม่นานหรอก จากกรุงชงในคราวของความสุขที่เรียกว่าครอบครัวนี้ บ้าน คือ.....มันเป็นอย่างกว่านรก

" ทำไมทำเวรคนเดียวล่ะ เพื่อนไปไหนหมด " อาจารย์นิสาถาม

" ไม่มีอะไรหรอกครับ "

" แ่จริงพวกนี้ เขาก็ขอมพวกนั้นเกิน ไปนะ คนดีๆอย่างเธอเนี่ยซักวันจะถูกหลอกรู้มัย "

" ครับ "

" เสร็จแล้วเหอ "

" ครับ "

" อาจารย์กัณดาบอกครูแล้วนะเรื่องที่เสาร์นี้เธอจะไปประกวดพูดสุนทรพจน์ ขอให้ชนะนะ "

" ถ้าชนะก็ดีสิครับ "

" ถ้าเกรดภาษาอังกฤษเธอดีเหมือนวิชาภาษาไทยก็ดีสิ เอาเถอะ เป็นเด็กดีก็พอแล้วละ กลับบ้านดีกว่า "

" ขอบคุณครับ "

ก็แค่ขี้เกียจฟังอาจารย์บ่นพุงนี้ว่าไม่มีใครทำเวรเท่านั้นละ ใจว่าอยากทำที่ไหน ไปประกวดก็เพราะอยากดั่งนะสิ เอาเถอะพูดคำพูดน่าๆเท่านั้น สุนทรพจน์บ้าอะไร ต่อแหล่ทั้งเพ พวกที่จัดประกวดพวกนี้ สิ่งง่าที่สุด

" ไม่ไปตีวกับเพื่อนเหอ "

" ไม่ล่ะ ไม่ได้อยากเรียนต่อมากขนาดนั้น "

" พวกครูของเธอ คงไม่ชอบแน่ "

" คุณนี่พอกลายเป็นแม่พระแล้วน่าเบื่อเป็นบ้า "

" อ่านข่าวคลินิกทำแท้งเดือนหน้าหนึ่งเมื่อเชาร์เปลา แม่พระไม่เขียนข่าวแบบนั้นแน่ "

" นั่นมันอาชีพคุณ "

" ...เฮ้นนี่อยากไปไหนเป็นพิเศษรีเปลา "

" ไม่ล่ะ ขอเดินเตร็ดเตร่ดีกว่า "

" ถ้าไม่เรียนพิเศษ เด็กทั่วไปมักจะกลับไปอ่านหนังสือที่บ้าน "

" ถ้าเป็นแบบนี้ คุณจะมีข่าวคลินิกทำแท้งเดือนให้เขียนรี "

" เด็กใจแตกก็มีมากนะ ฉันเห็นแล้วก็รู้สึกแย่ อู๊...ขอโทษ "

" ไม่น่าขอโทษเลย ถ้าผมเป็นผู้หญิง คงคลอคลุกตอนอายุ 11 แน่ " ผมหัวเราะ เรื่องเก่าๆ ใครจะรู้ใหม่ว่าเด็กความประพฤติดีที่หนึ่งอย่างผมนี่ล่ะ เด็กใจแตกตัวจริง

" ถามจริงๆเถอะ " น้ำเสียงของน้ำเปลี่ยนเป็นจริงจังเล็กน้อย

" เอาสีครับ "

" เธอ..ยังรักเขาอยู่มั้ย "

" ....รักสิครับ ผมรักอาจารย์ที่อยู่ในความทรงจำของผม " ผมคิดว่าผมจริงจังกับคำพูดตัวเองนะ

" แล้วถ้าเจอเขาอีกครั้ง เธอจะทำเหมือนเดิมไหม "

" อาจจะครับ ถ้าผมพบว่าอาจารย์ยังคงเหมือนอาจารย์ในความทรงจำของผม " คำตอบนะไม่ต้องคิดเลย

" ถ้าพูดแบบนี้ ฉันว่าเธอคงต้องนึกเสียใจกับการกระทำของเธอบ้างล่ะน่า " น้ำเขาพูดน่าคิดนะ ผมเสียใจรีเปลา การที่ผมรักอาจารย์ทำให้ชีวิตผมมันซับซ้อนไหม ...

" ถ้าพูดว่าไม่ ก็จะเป็นการ โทก แต่ไม่ได้เสียใจที่รักอาจารย์ ผมเจ็บใจที่ทำที่ สุดมันก็...กลายเป็นเรื่องบ้าๆ มันน่าจะจบดีกว่านั้น "

" แม้ว່มันจะเป็นนรกนะรี "

" ผมไม่เคยคิดว่าตัวเองจะได้ขึ้นสวรรค์ แต่ผมเชื่อว่าไม่ว่าตัวเองจะไปสวรรค์ชั้นฟ้าหรือตกนรกอเวจี ผมก็เลือกเองทั้งนั้น ...แค่นี้ก็น่าจะพอใจแล้วนี่นะ "

" o.k. เดี่ยวมีงานแล้ว ฉันกลับก่อนนะ ไว้ว่างๆจะมาคุยด้วยอีก "

" บ่อยๆ ก็ดีครับ "

ผมพูดความจริง เธอเป็นคนเดียวที่ผมสามารถพูดถึงตัวเองที่แท้จริงได้ ไม่ว่าใครก็ดูเหมือนจะคาดหวังกับผมทั้งนั้น ผมอยากทำอะไรสักอย่าง ที่จะทำให้ทุกคนผิดหวัง ผิดคาด เคยคิดบ้างใหม่ว่า.....

ผมมันเลวขนาดไหน

ผมอายุ 16 แต่เวลาเหมือนกับไม่ได้เดินไปเลย ผมไม่เคยรู้สึกดีเลย ไม่เคยมีความสุข ทุกอย่างรอบตัว เป็นแค่สภาพแวดล้อมที่น่าเบื่อ ถึงผมจะไม่ได้เป็นเด็กเหลวไหล ไม่ได้ไปตีกับใคร ไม่ได้ไปเสพยา ไม่ได้ขายตัว แต่แท้จริงผมรู้ดี ผมแยกว่าทุกคน มีคัมภีร์และโชคสลดยิ่งกว่าใคร พ่อกับแม่อาจลืมทุกคนอาจเลิกสนใจ แต่ผมไม่อาจทำได้ .....

มันเป็นเรื่องบ้าๆ...ตราบโคที่เวลาของผมไม่เดินไป ตราบที่เข้มนาฬิกาของผมยังหยุดนิ่ง เรื่องบ้าๆของผม .....ไม่มีวันจบ

หมายเหตุ อย่างที่เตือนไว้แล้วว่านี่มันเรื่องบ้าๆถ้าอ่านแล้วรู้สึกผิดหวังและคิดว่าเสียเวลาอ่านก็ต้องขอโทษด้วย อย่าคิดอะไรกับมันมาก.....มันเป็นเรื่องบ้าๆเท่านั้น

ที่มา : <http://www.geocities.com/ruk21us/>

แบบทดสอบหน่วยที่ 1

- จากเรื่อง “เรื่องบ้าๆ” ผู้แต่งคือใคร
  - ผม
  - Mr ruk
  - Mr rak
  - วารินทร์
- ลักษณะคำประพันธ์เรื่อง “เรื่องบ้าๆ” เป็นงานเขียนประเภทใด
  - บทความ
  - สารคดี
  - เรื่องสั้น
  - ข่าว
- จากเรื่อง “เรื่องบ้าๆ” ผู้แต่งมีจุดประสงค์ในการแต่งอย่างไร
  - สะท้อนปัญหาของครอบครัว
  - สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจ
  - สะท้อนปัญหาสังคม
  - สะท้อนปัญหาการเมือง
- สาระสำคัญของเรื่อง “เรื่องบ้าๆ”
  - ความรักของเด็กหนุ่มกับชายต่างวัย
  - การไม่มีเวลาเลี้ยงดูของพ่อแม่
  - การใช้เวลาว่าง
  - ความเชื่อเรื่องนรก สวรรค์
- ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง “เรื่องบ้าๆ” คือข้อใด
  - พ่อแม่ควรมีเวลาให้กับลูก
  - สังคมควรยอมรับคนที่รักเพศเดียวกัน
  - นรก สวรรค์มีจริง
  - ครูควรสอนให้เด็กเรียนรู้ที่จะรัก
- ตัวละครในเรื่องนี้ มีนิสัยอย่างไร
  - เอาแต่ใจตนเอง
  - อ่อนไหว ไม่มั่นใจ
  - มีอารมณ์ศิลปิน
  - เก็บความรู้สึก

แบบทดสอบระหว่างเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านวิเคราะห์ข่าว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

*****

คำชี้แจง อ่านข่าวที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2550 ปีที่ 30 ฉบับที่ 10545

ข่าวหนุ่มนิรนามขาดกระสอบทิ้งน้ำ

เมื่อเวลา 11.00 น. วันที่ 22 มกราคม ร.ต.ท.กุศลพันธ์ สิงห์ใจ ร้อยเวร สภ.อ.บ้านคุง จ.อุดรธานี รับแจ้งเหตุคนถูกฆ่าขาดกระสอบ โยนทิ้งลำน้ำห้วยหลวง บริเวณสะพานบ้านนาคำ ม.1 ต.นาคำ อ.บ้านคุง รุดไปตรวจพบศพชายไม่ทราบชื่อถูกขังอยู่ในกระสอบป่านปากกระสอบมัดด้วยเชือกไนลอนสีเขียว ลอยขึ้นอืดติดอยู่ริมห้วย อายุประมาณ 35-40 ปี ตัดผมสั้น รูปร่างท้วม สูง 165-170 เซนติเมตร สวมกางเกงไนลอนสีเขียว มีรอยสักหนุมานถือธรรบที่หลัง ลายมังกรแขนซ้าย เหนือ ไบหูซ้ายมีแผลถูกตีด้วยของแข็ง เสียชีวิตมาประมาณ 3 วัน สอบสวนนายไฉ่ กวนสุพรรณ อายุ 64 ปี เจ้าของแพปลาใกล้ที่เกิดเหตุให้การว่า เมื่อวันที่ 18 มกราคม เวลาประมาณ 4 ทุ่ม ขณะนอนเฝ้าแพปลาอยู่ ได้ยินเสียงคล้ายมีสิ่งของตกลงในน้ำ แต่ไม่ได้สนใจอะไร กระทั่งเช้าวันที่ 22 มกราคม พบกระสอบลอยขึ้นมาส่งกลิ่นเหม็นมาก และเห็นหัวคน โผล่ที่กระสอบ จึงแจ้งตำรวจ ทางตำรวจสันนิษฐานว่าถูกฆ่าจากที่อื่น แล้วนำศพมาทิ้งอำพรางคดี

แบบทดสอบหน่วยที่ 2

1. เมื่ออ่านหัวข้อข่าว เหตุการณ์ในข่าวมีใครบ้าง

ก. ตำรวจ	ข. เมียผู้ตาย	ค. หนุ่มร่างท้วม	ง. หนุ่มนิรนาม
2. ข่าวที่นำเสนอนี้ จัดเป็นข่าวประเภทใด

ก. ข่าวการเมือง	ข. ข่าวสารคดี	ค. ข่าวอาชญากรรม	ง. ข่าวบันเทิง
3. จากเหตุการณ์ในเรื่อง ข้อใดบอกสถานที่เกิดเหตุได้ชัดที่สุด

ก. อ.บ้านคุง	ข. บ้านนา
ค. จังหวัดอุตรธานี	ง. ลำน้ำห้วยหลวง
4. จากข่าวเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น

ก. มีคนถูกฆ่าตาย	ข. มีคนเอาศพมาทิ้ง
ค. มีคนถูกถ่วงน้ำ	ง. มีคนฆ่าตัวตาย
5. ใครเป็นคนแจ้งข่าวให้กับตำรวจ

ก. นายไธ้ กวนสุพรรณ	ข. ตำรวจทราบเอง
ค. ไม่ระบุ	ง. ชาวบ้าน
6. ผู้ตายในเรื่องมีอะไรที่จะทำให้ญาติ ทราบว่าเป็นใคร

ก. กางเกงในสีเขียว	ข. รอยสักหนูมานถือธงรบ
ค. ลายมังกรแขนซ้าย	ง. ข้อ ข และ ค ถูก
7. ตำรวจสันนิษฐานว่าผู้ตายเสียชีวิตมากี่วัน

ก. 3 วัน	ข. 4 วัน
ค. 5 วัน	ง. 6 วัน
8. ตำรวจได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการตายของชายผู้นี้ว่าอย่างไร

ก. อายุประมาณ 35-40 ปี เหนือใบหูซ้าย	ข. มีแผลถูกตีด้วยของแข็ง เสียชีวิตมา
ค. ตัดผมสั้น รูปร่างท้วม สูง 165-170 เซนติเมตร	ง. ถูกทุกข้อ
9. นายไธ้ กวนสุพรรณ เกี่ยวข้องอะไรกับข่าวนี

ก. ผู้ตาย	ข. ผู้ต้องหา
ค. พยาน	ง. ตำรวจ
10. จากข่าวเรื่องนี้สะท้อนสังคมในด้านใด

ก. ตำรวจทำงานได้รวดเร็ว	ข. ความตกต่ำจิตใจคน
ค. กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์	ง. คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น

แบบทดสอบระหว่างเรียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านวิเคราะห์บทความ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

*****

คำชี้แจง อ่านบทความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

เรื่องยุ่งๆ ในวงการโทรศัพท์

คิดทางบวก โดย นพท./นพ

ระยะนี้มีเรื่องยุ่งๆ เกิดขึ้นในวงการ โทรศัพท์หลายเรื่อง ผู้คนส่วนมากอาจไม่สนใจ トラบใดที่ยังใช้บริการได้สะดวกและราคาถูก เมื่อเทียบกับหลายประเทศอย่างปัจจุบัน แต่ก็ควรให้ความสนใจ ติดตามเรื่องนี้อาจจะกระทบถึงเราบ้าง ปัญหาแรกคือเรื่องค่าเชื่อมต่อโครงข่ายระหว่างกัน ซึ่งเวลานี้การปฏิบัติต่อกันยังไม่เป็นสากล คณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) จึงพยายามเข้ามาจัดระเบียบ โดย 1.บังคับให้ผู้ประกอบการทุกรายไม่ว่ารัฐหรือเอกชน ต้องยอมให้เชื่อมต่อสัญญาณซึ่งกันและกันได้โดยเสรี ห้าม "บล็อก" และ 2.แนะนำวิธีคิดค่าธรรมเนียมเชื่อมต่อสัญญาณตามแนวทางปฏิบัติสากลที่เรียกว่า "อินเทอร์เน็ตคอนเนกชัน ชาร์จ" หรือ ไอซี การเปลี่ยนวิธีคิดนี้ไม่ง่าย เพราะไปกระทบรายได้ของทีโอที ซึ่งเดิมคิดค่าเชื่อมต่อที่เรียกว่า "แอสเซส ชาร์จ" หรือ เอซี จากผู้ประกอบการมือถือที่อยู่ "นอกสังกัด" คือ ดีแทคและทรูมูฟ ในอัตราหมายเลขละ 200 บาทต่อเดือน ค่าเอซีนี้ไอเอสไอไม่ต้องเสีย เพราะถือว่าอยู่ในสังกัดทีโอที การเปลี่ยนแปลงการคิดวิธีเหมาหรือแบบเอซีเป็นแบบไอซีนั้น ฝ่ายทีโอทีอ้างว่าจะทำให้ตนขาดรายได้ (ลาถอันมิควรจะได้ ?) ไปถึงปีละหมื่นล้านบาทเศษก็เลยเกิดเป็นเรื่องสงครามคราวนี้ดีแทคกับทรูมูฟเป็นพันธมิตรกัน ส่วนไอเอสไออยู่เฉยๆ เพราะของเก่าคืออยู่แล้ว ไม่ต้องแบกน้ำหนัก 200 บาทต่อหนึ่งเลขหมาย ซึ่งปัจจุบันมีความหมายมาก เนื่องจากรายได้เฉลี่ยต่อเลขหมายโทรศัพท์มือถือ ไม่ว่าจะแบบจ่ายก่อนหรือจ่ายทีหลังตกลงอย่างมาก จากหมายเลขหมื่นเมื่อเริ่มเปิดบริการ เหลือเพียงหมายเลขไม่กี่ร้อยบาทในปัจจุบันนี้ เรื่องนี้ยังไม่จบอย่างที่รมต.ไอซีที ให้ความเห็นประกอบว่า คงต้องให้กระบวนการทางศาลยุติธรรมเป็นผู้ตัดสิน เรื่องขัดแย้งใหญ่เรื่องคือ "ภาษีสรรพสามิต" ที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการ ที่เข้าร่วมการทำงานตามโครงการโทรศัพท์ ทั้งมือถือและโทรศัพท์บ้าน (ผู้รับสัมปทาน) ซึ่งปัจจุบันผู้รับสัมปทานสามารถนำภาษีนี้หัก

จากค่าตั้ง (ส่วนแบ่งรายได้ที่ส่งให้ทีโอทีและ กสท)มีข้อสันนิษฐานว่ารัฐบาลที่แล้วออกมติ ครม.นี้ โดยมีเจตนาไม่ดีแอบแฝงอยู่ เช่น เพื่อบ่อนทำลายให้ ทีโอที และ กสท อ่อนแอลง จะได้ไม่มีแรงต่อต้านที่จะนำรัฐวิสาหกิจทั้งสองนี้เข้าตลาดหลักทรัพย์ และบ้างก็ว่า เป็นการกีดกันผู้ประกอบการรายใหม่ โดยเฉพาะที่เป็นบริษัทต่างชาติทุนหนาๆ แต่คนในวงการว่าเป็นเพราะมีผู้หวังคิขณะนั้น ไม่ต้องการถูกครหาว่า ปล่อยให้ผลประโยชน์จากค่าตั้ง ตกไปในมือของผู้ถือหุ้นเอกชน หลังเข้าตลาดหลักทรัพย์ แล้วๆ มาว่าจะยกเลิกมติ ครม.และลดอัตราภาษีให้เหลือ 0 เรื่องคงจะจบลงได้ระยะหนึ่ง

แบบทดสอบหน่วยที่ 3

- จากเรื่อง “เรื่องยุ่งๆ ในวงการโทรศัพท์” ผู้เขียนคือใคร
  - ผม
  - Dtac
  - AIS
  - นายหนูใหญ่
- ลักษณะคำประพันธ์เรื่อง “เรื่องยุ่งๆ ในวงการโทรศัพท์” เป็นงานเขียนประเภทใด
  - บทความ
  - สารคดี
  - เรื่องสั้น
  - ข่าว
- จากเรื่องผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร
  - โฆษณาสินค้า
  - ทำลายให้ ทีโอที และ กสท อ่อนแอลง
  - ชี้แจง ปัญหาการใช้โทรศัพท์
  - กีดกันผู้ประกอบการรายใหม่
- สาระสำคัญของเรื่อง “เรื่องยุ่งๆ ในวงการโทรศัพท์”
  - ปัญหาการใช้สัญญาณโทรศัพท์
  - การบริหารงานของรัฐบาล
  - การใช้เวลาว่างในทางที่ผิด
  - ทำลาย ทีโอที
- ประโยชน์ที่ได้จากเรื่อง “เรื่องยุ่งๆ ในวงการโทรศัพท์” คือข้อใด
  - หลักการค้าขาย
  - จรรยาบรรณการค้าขาย
  - ผลประโยชน์จากค่าตั้ง
  - ชี้แจงข้อขัดแย้ง
- อะไรถือว่าเป็นปัญหาที่ยุ่งๆ ในการใช้โทรศัพท์
  - หลักการค้าขาย
  - ผู้รับสัมปทาน
  - จรรยาบรรณการค้าขาย
  - ข้อขัดแย้ง
- เพราะเหตุใดจึงเกิดความขัดแย้งขึ้น
  - กีดกันผู้ประกอบการรายใหม่
  - บริษัทต่างชาติทุนหนาๆ
  - ค่าตั้ง ตกไปในมือของผู้ถือหุ้นเอกชน
  - ผลประโยชน์ไม่ลงตัว

8. ผู้อ่านคิดว่า ควรแก้ปัญหาจากใคร

ก. รัฐบาล

ข. บริษัทต่างชาติ

ค. ผู้ถือหุ้นเอกชน

ง. ทั้งหมด

9. ผู้อ่านคิดว่า วิธีการใดเหมาะสมที่สุดในการแก้ปัญหา

ก. เชื่อมต่อสัญญาณร่วมกันทั้งหมด

ข. โฆษณาสินค้าตัวเองให้ดี

ค. ให้รัฐบาลดำเนินการผู้เดียว

ง. ยกกิจการให้เอกชนดำเนินการ

10. จากเรื่อง “เรื่องยุ่งๆ ในวงการโทรศัพท์” ได้คุณค่าของการอ่านในข้อใด

ก. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ข. คุณค่าทางสังคม

ค. คุณค่าด้านสติปัญญา

ง. คุณค่าด้านอารมณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบระหว่างเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านวิเคราะห์สารคดี
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

*****

คำชี้แจง   อ่านสารคดีที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต.

เขียนโดย จรรยา อานาจพันธุ์พงศ์ 14 พ.ย.49

เดินทางมาสงขลามารั้งแรกเมื่อกว่าสิบปีก่อน ทันทีที่รถไฟเคลื่อนขบวนออกจากสถานีรถไฟ
 ดินแดน สิ่งแรกที่ปรากฏแก่สายตาผม คือภาพของตึกสูงโอ้อา ภาพนั้นโกล้เข้ามาทุกที โอ...เมืองใหญ่
 ช่างใหญ่โต เต็มไปด้วยสีส้ม

ผม เมืองใหญ่ คือสิ่งแรกที่ผมฝันจะได้เห็น และสิ่งต่อมาที่ผมอยากเห็น คือ ทะเลสาบสงขลา
 หลายวันต่อมา พี่ชายก็พาผมไปสัมผัสกับทะเลสาบสงขลา มันเป็นเวลาเย็นย่ำที่อาทิตย์กำลังดิ่งลงขอบ
 ฟ้า ผมจะยืนอยู่บนสะพานดินฯ ทอดสายตามองห้วงน้ำกว้างไกล สีส้มของท้องน้ำสวยงามด้วย
 แสงอาทิตย์สาดส่อง มองไกลออกไป แสงไฟยามค่ำของตัวเมืองสงขลา พราวพราย ลมพัดเรือยริ่น ผม
 สูดอากาศเข้าเต็มปอด หันมองไปอีกฟากฝั่ง ผ่านแสงไฟแวบแวมจากเรือประมง ไกลออกไปแสงไฟดวง
 เล็กดวงน้อยเรียงรายประปรายอยู่สุดปลายท้องน้ำ ที่นั่นคงเป็นหมู่บ้าน ไนสักแห่ง ผมจินตนาการถึงวิถี
 ชาวประมง ที่ทำมาหากิน เลี้ยงชีพจากทรัพยากรที่ทะเลสาบหยิบยื่นให้

จินตนาการอันเกี่ยวแก่ทะเลสาบของผมจบลง ชั่วครวญเรื่องของทะเลสาบหลังจากนั้นหาได้ทำให้ผม
 อยากรู้จักทะเลสาบมากกว่าที่เป็นอยู่ ผมตั้งหน้าตั้งตาทำงานอยู่ในเมืองใหญ่อัน โอ้อ่านนั้น 'ทะเลสาบ
 เสื่อมโทรม ปริมาณสัตว์น้ำลดลง ระบบนิเวศน์เสื่อมโทรม น้ำต้นทุน ฯลฯ' ล้วนเป็นคำที่เคยผ่านหูผม
 อยู่บ่อยๆ ทว่าเป็นคำที่ผมไม่เคยสำเหนียก

กลุ่มคำเหล่านี้เป็นที่มาของคำว่า "เป็นวิกฤติของทะเลสาบ"ซึ่งผมก็ยังไม่เห็นว่ามันจะเกี่ยวกับผมสัก
 เท่าไหร่อยู่ดี ใครมีหน้าที่แก้ปัญหาก็แก้ๆ กันไป

บางสิ่งที่ผมคิดและยึดถือ เริ่มเปลี่ยน เมื่อผมรู้จักเพื่อนคนหนึ่งบ้านเขาอยู่ตำบลท่านางหอม เรียกว่าบ้านบางโหนด อยู่ติดริมทะเลสาบ ผมค้างคืนที่บ้านเพื่อนกินหาวกมากถึงอยู่ข้ามวันข้ามคืน สิ่งที่ผมจำได้หลังกลับจากบ้านเพื่อนคือความเปลี่ยนแปลงมากมายที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตที่เคยเป็น เขาเล่าถึงอดีตอันรุ่งเรือง เล่าถึงว่าทำไมเขาถึงได้ไปทำงานในโรงงาน ทุกอย่างเปลี่ยนไป นั่นทำให้ผมเริ่มรู้จักทะเลสาบในอีกแง่มุมหนึ่ง แต่ก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ผมรู้จักทะเลสาบสงขลา มากขึ้นอีกหลังได้อ่าน "นกนางแอ่นกลางทะเลสาบ" งานเขียนสารคดีของชุมชนพื้นถิ่นรอบๆ ที่ราบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ผลงานเขียนของนักเขียนหนุ่มผู้มีชีวิตเติบโตมาบนแผ่นดินลุ่มน้ำทะเลสาบ นาม"หญ้าน้ำทุ่งขุนหลวง" โลกได้พ้องน้ำบอกชีวิตความเป็นอยู่บนพื้นดิน

วิถีทะเลสาบเป็นวงจรชีวิตถ่ายเทไปตามน้ำที่แตกต่างกัน น้ำเปลี่ยนรส ชีวิตก็สั่นไหวถึงชีวิตอย่างละเอียดอ่อนที่สุด วงจรน้ำน้ำในทะเลสาบแบ่งน้ำสามน้ำอย่างน่าแปลกใจ น้ำจืด คือน้ำขาวชั้นกร่อย คือน้ำสีใส น้ำเค็ม คือน้ำสีเขียวประโยชน์ๆ นี้บอกถึงความเป็นทะเลสาบได้แจ่มชัดที่สุด เท่าที่หนังสือเล่มหนึ่งจะบอกเราได้ "นกนางแอ่นกลางทะเลสาบ"บอกผมว่า "ทะเลสาบ" มันมีอะไรมากกว่าที่ตาเห็น มันมีชีวิต มีน้ำตา มีรอยยิ้ม และมีตำนานปัญหาทะเลสาบเสื่อมโทรมเกิดขึ้นมาช้านาน ก่อนนี้เรามีงานวิจัยนับร้อยๆ ชิ้น ก่อนที่โครงการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบไม่ต่ำกว่า 100 โครงการจะผุดตามมา ว่ากันว่าต้องใช้งบนับพันล้านบาทในการเข้าเยียวยาทะเลสาบให้ฟื้นคืน ช่างถือเป็นข่าวที่น่ายินดีอย่างยิ่ง แต่การจะเยียวยาความเสื่อมโทรมที่คนนับแสนนับล้าน กระทำต่อทะเลสาบมานานนับไม่รู้จักปี ทั้งโดยตรง และโดยอ้อม จะอาศัยเพียงหน่วยงานไม่กี่หน่วยงาน กับคนเพียงไม่กี่คน กระนั้นหรือ การสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ตระหนักถึงว่า ผลกระทบที่เกิดเราต่างมีส่วนก่อขึ้นด้วยกันทุกคน ทว่าเป็นไปได้ยากยิ่งหากคนส่วนใหญ่ยังรู้จักทะเลสาบเพียงแคผิวเผิน เพราะในความเป็นจริง เบื้องหลังทะเลสาบนั้นมีชีวิต มีตำนาน และเต็มไปด้วยเรื่องราว "นกนางแอ่นกลางทะเลสาบ"เป็นหนังสือที่บอกเราว่าแท้จริงแล้ว เบื้องหลังทะเลสาบนั้นมีชีวิต มีตำนาน และเรื่องราว ด้วยท่วงทำนองการเล่าเรื่องเรียบง่าย ใช้ภาษากล้ายดั่งบทกวี "นกนางแอ่นกลางทะเลสาบ" จึงเป็นสารคดีชีวิตของชาวบ้านลุ่มน้ำทะเลสาบ ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวอันบ่งบอกถึงความงดงาม ที่มีวิถีอันกลมกลืน ผูกพันอยู่ลุ่มแม่น้ำที่อุดมไปด้วยสรรพชีวิตอย่างลึกลับซึ้ง บางช่วง ผู้เขียนยังกระตุ้นต่อมจิตสำนึกเราด้วยภาพและคำถามต่อความเป็นไป ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อย่างน่าสะเทือนใจอย่างยิ่ง

นอกจากแผนการเยียวยาที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน อีกทั้งงบประมาณมหาศาลแล้ว การเร่งปลูกจิตสำนึกคนในสังคมให้ตระหนักถึงผลกระทบที่เราต่างก็เป็นผู้ก่อ...ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ควรเร่งทำควบคู่กันไป ปัญหาที่เราจะปลูกจิตสำนึกที่ว่านั้น ได้อย่างไร ถ้าคนในสังคมยังไม่ตระหนักว่าแท้จริงแล้ว ทุกๆ ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทะเลสาบย่อมเกี่ยวพัน และ ส่งผล

ผลกระทบต่อวิถีชีวิตของพวกเขาในทางใดทางหนึ่งเสมอ นำ ถึงที่สุดแล้วหากคนส่วนใหญ่ตระหนักว่า ทะเลสาบนั้นมีชีวิต มีความสวยงามซุกซ่อนอยู่ มีตำนาน และเรื่องราว การแก้ปัญหาวิกฤติทะเลสาบก็คง เป็นไปได้อย่างราบรื่น...และเมื่อไหร่ที่ทะเลสาบฟื้นคืนความมีชีวิตที่อุดม เมื่อนั้นทะเลสาบก็จะคืนกลับ ความเป็นชีวิตที่อุดมแก่ผู้คนอีกครั้งเช่นกัน สีสันชีวิตริมฝั่งทะเลสาบยามนี้เต็มเปี่ยมไปด้วยชีวิตชีวา ว่าวหลากหลายสีลอยลมเกลื่อนทุ่ง กลุ่มคนเหมือนฝูงนกลงจับจอร์จข้าว หุ่นไล่กาไล่คนปลิวตามลม แต่ไม่วายห้ามนกตัวเล็กๆ เต็มๆ ผูกเชือกไว้กับกอข้าวแล้วมุ่งหน้าไปไล่คนยิงนก ท้องทะเลสาบก็สงบ เงียบจนถึงเที่ยง น้ำใสสดเหมือนสีสาหร่าย นกนางแอ่นบินวนเวียนเหมือนแมลงเม่า ส่งเสียงร้องเหมือน ใผ่พ่นหมื่นต้นเบียดเสียดเป็นเพลงนกกลั่นแผ่น้ำ ล่องผ่านทุ่งกว้างและเหนือหมู่บ้าน ทุ่งตาลโตนดอีก นั้น เข้าเย็นเห็นกระบอกไผ่อยู่บนบ่าชายคิ้วคล้ำร่างลำสัน ย่ำบนคันนา ปีนป่ายต้นตาลเก็บน้ำหวาน นำไปเคี้ยวเป็นน้ำตาลโตนด หมักเป็นน้ำส้ม เป็นน้ำหวาน (กล้วยสาโท) และเป็นน้ำตาลสด เห็นราก ตาลโตนดพอกพูนราก-ซ้อกราก กอครัดเนื้อดินแน่นหนา ช่างคล้ายภาพสะท้อนจิตวิญญาณคนรอบฝั่ง ทะเลสาบ เฝ้าชีวิตก่อเกิดขึ้นมาเยี่ยงรากตาลลำคลองสายหนึ่งรับน้ำจากพรุกว้าง พรุกว้างรับน้ำจาก เทือกบรรทัด เป็นน้ำไหลเนื่องลงทะเลสาบ เรือเคยแล่นลึกลงเข้ามาครึ่งทาง เพื่อนำอาหาร สิ่งของต่างๆ มา แลกเปลี่ยนเคียงไม้เติมรสให้น้ำตาลโตนดและช่วยกันบูดด้วย ไม้กับ ลำเรือลำแล้วลำเล่า ปีแล้วปี เล่า ครั้งลำคลองเล็กใช้ ถนนเข้ามาแทนที่ เข็มจึงเดินทางตามถนน

หมายเหตุ: ตัวเอนคัดมาจาก "นกนางแอ่นกลางทะเลสาบ"

ที่มา : [http://www.songkhlathoday.com/index.php?file=story&obj=forum\(12500\)](http://www.songkhlathoday.com/index.php?file=story&obj=forum(12500))

แบบทดสอบหน่วยที่ 4

- จากเรื่อง “ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต.” ผู้เขียนคือใคร
  - หญ้าน้ำ
  - ทุ่งขุนหลวง
  - จรรยา
  - นายหนูใหญ่
- ลักษณะคำประพันธ์เรื่อง “ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต” เป็นงานเขียนประเภทใด
  - บทความ
  - สารคดี
  - เรื่องสั้น
  - ข่าว
- จากเรื่องผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร
  - อธิบายความหมายทะเลสาบ
  - รณรงค์ให้ช่วยกันอนุรักษ์ทะเลสาบ
  - ชี้แจง ปัญหาการทำลายทะเลสาบ
  - สร้างจิตสำนึกให้รักทะเลสาบ

- 4.สาระสำคัญของเรื่อง “ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต” คืออะไร
- ก. ความงามของทะเลสาบ
ข. ทะเลถูกทำลาย
ค. คุณค่าของทะเลสาบ
ง. วิถีชีวิตของคนในชุมชนทะเลสาบ
5. ประโยชน์ที่ได้จากเรื่อง “ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต” คือข้อใด
- ก. คุณค่าของทะเลสาบ
ข. คุณค่าวิถีชีวิตของคนในชุมชน
ค. การทำลายทะเลสาบ
ง. วิธีแก้ปัญหาการทำลายทะเลสาบ
6. ใครควรมึบทบาทในการช่วยฟื้นฟูสภาพทะเลสาบ
- ก. รัฐบาล
ข. ผู้รับสัมปทานร้านอาหาร
ค. ภาคเอกชน
ง. นักท่องเที่ยว
7. ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต หมายความว่าอย่างไร
- ก. ทะเลมีชีวิตคน
ข. สีสันชีวิตริมฝั่งทะเลสาบ กลุ่มคน
ค. วิถีชีวิตของคนทะเลสาบ
ง. ความสวยงามของทะเลสาบ
8. ผู้อ่านคิดว่า ผู้เขียนรู้สึกอย่างไร กับถ้อยคำนี้ “เบื้องหลังทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต มีตำนานและเต็มไปด้วยเรื่องราว”
- ก. น้อยใจ
ข. ชื่นชม
ค. อนาคตใจ
ง. สะท้อนใจ
9. ผู้อ่านคิดว่า สามารถช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ โดยทำอย่างไร
- ก. สร้างจิตสำนึกให้รักบ้านเกิด
ข. อาศัยผู้เชี่ยวชาญ
ค. การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
ง. งบประมาณ
10. จากเรื่อง “ทะเลสาบลุ่มน้ำมีชีวิต” ได้คุณค่าของการอ่านในข้อใด
- ก. ความสนุกสนานเพลิดเพลิน
ข. คุณค่าทางสังคม
ค. คุณค่าการใช้ภาษา
ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียน

เฉลยหน่วยที่ 1

1 ข	2 ค	3 ก	4 ก	5 ก
6 ง	7 ค	8 ก	9 ก	10 ข

เฉลยหน่วยที่ 2

1 ข	2 ค	3 ก	4 ก	5 ก
6 ง	7 ก	8 ก	9 ก	10 ข

เฉลยหน่วยที่ 4

1 ง	2 ก	3 ค	4 ก	5 ข
6 ค	7 ง	8 ง	9 ก	10 ข

เฉลยหน่วยที่ 4

1 ค	2 ข	3 ง	4 ง	5 ข
6 ง	7 ข	8 ข	9 ก	10 ง

ภาคผนวก ง

แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย

แบบทดสอบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านข้อละ 1 ระดับ
ตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านโปรแกรมและสื่อการสอน					
1	ใช้ง่ายทั้งการเข้า – ออก และขณะใช้งานของโปรแกรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
2	ขนาดภาพ อักษร และเสียงเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3	การแสดงชัดเจนเข้าใจง่าย.....	.....	.....	.....	.....	.....
4	กราฟิก สี เหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
5	สามารถใช้โปรแกรมได้อย่างอิสระ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6	ผู้เรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนอย่างเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
7	มีการให้ข้อมูลย้อนกลับและมี การเสริมแรงอย่างเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
8	สามารถเก็บข้อมูลความก้าวหน้าทางการเรียนในบทเรียนได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
9	มีการทบทวนสรุปอย่างเหมาะสม.....	.....	.....	.....	.....	.....
10	สามารถเสนอผลความก้าวหน้าเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านเนื้อหา					
11	เนื้อหามีความสอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	.....	.....	.....	.....	.....

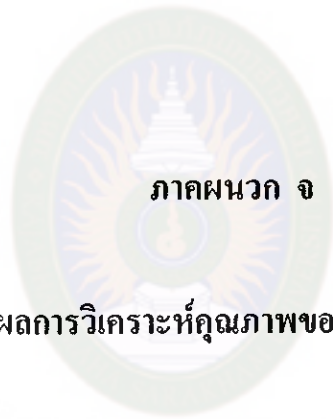
ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
12	ความเหมาะสมในการนำเข้าสู่บทเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
13	ความถูกต้องของเนื้อหา.....	.....	.....	.....	.....	.....
14	ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา.....	.....	.....	.....	.....	.....
15	ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา.....	.....	.....	.....	.....	.....
16	ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
17	ความเหมาะสมเนื้อหากับรูปภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
18	ความสอดคล้องของภาพกับคำบรรยาย.....	.....	.....	.....	.....	.....
19	ความเหมาะสมของเวลากับเนื้อหารูปภาพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
20	ความเหมาะสมของเวลาเรียนกับเนื้อหาการบรรยาย.....	.....	.....	.....	.....	.....

ตัวอย่างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ระบบมัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์
โดยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเร้า ความสนใจ					
2	นักเรียนมีความพอใจกับภาพ สี เสียง					
3	นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ในบทเรียนคอมพิวเตอร์					
4	นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจ เช่นเดียวกับการเรียนจากครู					
5	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยให้นักเรียน ชอบภาษาไทยมากขึ้น					
6	แบบ ขนาด และสีของตัวอักษรมี ความเหมาะสม					
7	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ทำ ให้นักเรียนเข้าใจง่าย					
8	นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนวิชา ภาษาไทยด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์					
9	บทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้นักเรียน เข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
10	นักเรียนต้องการเรียนด้วยบทเรียน คอมพิวเตอร์อีกเมื่อมีเวลาว่าง					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
11	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยให้เรียนได้เร็วกว่าการเรียนจากตำราเรียนและเรียนจากครู					
12	เมื่อตอบคิคนักเรียนต้องการคำแนะนำหรือคำเฉลย					
13	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์					
14	นักเรียนพอใจเมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้วรู้สึกผ่อนคลาย					
15	นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์					
16	นักเรียนพอใจที่ตอบถูกได้รับรางวัลหรือคำชมเชย					
17	นักเรียนต้องการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ในวิชาอื่นนอกเหนือจากภาษาไทย					
18	เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าเรียนรู้					
19	เนื้อหาสาระที่เรียนรู้เป็นเรื่องง่ายๆ เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ					
20	การเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้ได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น					

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
 เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5				
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5	+1	+1	0	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้	
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
7	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้	ความคิดเห็น
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	+1 = แน่ใจว่าวัดได้
9	0	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	0 = ไม่แน่ใจว่าวัดได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	1 = แน่ใจว่าวัด
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ไม่ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ค่า IOC > 0.5
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	จึงถือว่าใช้ได้
19	0	+1	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้	
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
24	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้	
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5				
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
35	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้	
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ความคิดเห็น
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	+1 = แนใจว่าวัดได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
41	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้	0 = ไม่แนใจว่าวัดได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
43	+1	+1	+1	+1	0	5	1.00	ใช้ได้	
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	1 = แนใจว่าวัด
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ไม่ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	ค่า IOC > 0.5
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	จึงถือว่าใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้	
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) และ อำนาจจำแนกรายข้อ (B) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.70	0.65	26	0.70	0.65
2	0.54	0.78	27	0.59	0.66
3	0.20	0.25	28	0.57	0.72
4	0.51	0.51	29	0.17	0.32
5	0.54	0.67	30	0.68	0.38
6	0.57	0.61	31	0.41	0.26
7	0.57	0.72	32	0.54	0.46
8	0.43	0.58	33	0.57	0.51
9	0.57	0.29	34	0.59	0.34
10	0.78	0.47	35	0.56	0.08
11	0.54	0.78	36	0.86	0.54
12	0.59	0.56	37	0.65	0.55
13	0.40	0.16	38	0.59	0.26
14	0.54	0.78	39	0.70	0.65
15	0.59	0.77	40	0.59	0.45
16	0.51	0.51	41	0.59	0.34
17	0.59	0.56	42	0.59	0.88
18	0.57	0.83	43	0.59	0.56
19	0.86	0.20	44	0.62	0.61
20	0.57	0.72	45	0.47	0.16
21	0.51	0.84	46	0.51	0.84
22	0.59	0.56	47	0.57	0.40
23	0.54	0.49	48	0.17	0.42
24	0.57	0.51	49	0.24	0.19
25	0.29	0.07	50	0.54	0.67

* ข้อที่ตัดทิ้ง

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีของโลเวท (Lovett) มีค่าเท่ากับ 0.83

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๒๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สังคม ชัยสงเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางกรรณิการ์ พัฒนนิติกดิ์ รหัส G๔๘/๒๑๒๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาคสมทบ กำลังศึกษาวิจัย และทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
"การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์
โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒" บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญสูง จึงใคร่ขออนุญาต
แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัยด้านสื่อการสอนประเภทคอมพิวเตอร์ ที่ใช้ใน
การวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ๖ ๒๔๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน อาจารย์บัวผืน ผาแก้ว
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางกรรณิการ์ พัฒนนิติกศักดิ์ รหัส G๔๘๒๑๒๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาคสมทบ กำลังศึกษาวิจัย และทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์
โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญสูง จึงใคร่ขออนุญาต
แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัยด้านเนื้อหา ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพพรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๒๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์บุญฤทธิ มัทรวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางกรรมการ พัฒนาคัดกั รหัส G๔๘/๒๑๒๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
 ศึกษาศตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาคสมทบ กำลังศึกษาวิจัย และทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
 “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย กลุ่มดาวระการเรีนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์
 โดยการเรียนแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มหาสารคาม เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญสูง จึงใคร่ขออนุญาต
 แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัยด้านวัดผลประเมินผล ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้
 จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
 ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกียรติศักดิ์ ไพรรวม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๓๒ - ๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ๖ ๒๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์อุมาพร บุญถม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางกรรณิการ์ พัฒนนิติกัลดี รหัส G๔๘๒๑๒๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาคสมทบ กำลังศึกษาวิจัย และทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์
โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญสูง จึงใคร่ขออนุญาต
แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัยด้านเนื้อหา ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกียรติศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ๖๒๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สมพงษ์ บุญญะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางกรรมการ พัฒนาคัดดี รหัส G๔๘๒๑๒๐๑๐๒ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาคสมทบ กำลังศึกษาวิจัย และทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
"การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์
โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒" บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญสูง จึงใคร่ขออนุญาต
แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัยด้านวัดผลประเมินผล ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้
จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกียรติศักดิ์ โพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๕๓๘